

Hoj horje, serbski Sokole!

1. Hoj horje serbski Sokole,
Hoj horje, leć na straž!
Nad Błóta, pola, nad hole,
O leć, štož mocy maš!
Přec dale, dale, wyše, słyš,
Nad serbske hory leć,
Hač do mróčeli dorazyš,
Wšěch Serbow k sebi zwjedź.

2. Maš noze, křidle woclowe
a krótki, lochki spar,
hdyž widžiš hona serbowske,
maš w wóčku błysk a žar.
Přec dale, dale, wyše, słyš,
hlej, hońtwjer dže, so chroń!
Hdyž so mróčeli dorazyš,
to wusměš jeho brón!

3. A što juska po kraju
ty Sokoliko mój?
To tysacy tam dźiwaju
so horje na zlět twój.
Přec dale, dale, wyše, słyš!
Tež doleć za wobzor,
a hdyž kraj serbski přemjezyš,
nas storhń přez brošč a hór!

4. Hoj, horje, serbski Sokole,
A njewjedra wšě zlem!
O słowjanski ty posole,
Zbudź cyłu serbsku zem'!
Přec dale, dale, wyše, słyš,
A ty so njepodaš!
Ty z křidłom tam, my z pažu tu,
Smy młódna naša straž.

